

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 5 sierpnia 2016 r.

Poz. 4984

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.273.2016.2 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 28 lipca 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446).

orzekam

nieważność §14 ust. 2 pkt 1 lit. c) uchwały Nr XXII/148/2016 Rady Miejskiej w Książu Wlkp. z dnia 27 czerwca 2016 roku w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Książ Wlkp. - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

W dniu 27 czerwca 2016 roku Rada Miejska w Książu Wlkp. uchwaliła Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Książ Wlkp.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 1 lipca 2016 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie: „art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446) oraz art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2016 r., poz. 250) po zasięgnięciu opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego”.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały, stwierdził co następuje.

Na mocy art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2016 r., poz. 250) rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, obowiązana jest uchwalić akt prawa miejscowego, jakim jest regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, określając w nim szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku – enumeratywnie wymienione w tym przepisie.

Przepis art. 87 ust. 2 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. - Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) akty prawa miejscowego zalicza do źródeł powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej na obszarze działania organów, które je ustanowiły. W myśl art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów.

Z przedstawionych uregulowań wynika, że zakres i treść prawa miejscowego uwarunkowana jest normami ustalonymi w aktach wyższego rzędu. Podstawą prawną stanowienia aktów prawa miejscowego jest bowiem upoważnienie zawarte w ustawie. Każdorazowo zatem, w akcie rangi ustawowej, musi być zawarte upoważnienie (delegacja) dla rady gminy do podjęcia aktu prawa miejscowego.

W przedmiotowej sprawie katalog spraw, w zakresie których ustawodawca upoważnił radę gminy do określenia szczegółowych zasad postępowania jest zamknięty. Ustawodawca wyliczając komponenty uchwały dotyczącej regulaminu czystości i porządku na terenie gminy ustanowił, że wyliczenie

zamieszczone w przepisie art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku ma charakter wyczerpujący, zatem w uchwale nie wolno zamieszczać postanowień, które wykraczałyby poza treść tego przepisu oraz, że muszą znaleźć się w niej postanowienia odnoszące się do wszystkich punktów art. 4 ust. 2 ww. ustawy.

W ocenie organu nadzoru Rada Miejska w Książu Wlkp. w uchwalonym przez siebie Regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Książ Wlkp. zawarła postanowienie bez podstawy prawnej.

W § 14 ust. 2 pkt 1 lit. c) określając obowiązki osób posiadających zwierzęta domowe Rada Gminy Książ Wlkp. postanowiła, że: „zwolnienie psów ze smyczy na terenie nieruchomości może mieć miejsce w sytuacji, gdy nieruchomość jest ogrodzona w sposób uniemożliwiający jej opuszczenie przez psa i wykluczający dostęp osób trzecich, odpowiednio oznakowanej tabliczką ze stosownym ostrzeżeniem wyposażoną w domofon lub dzwonek elektryczny przy wejściu na nieruchomość”

Zapis ten wykracza poza zakres upoważnienia ustawowego. Jak orzekł WSA w Olsztynie: „za wykraczający poza zakres upoważnienia ustawowego należy uznać zapis dotyczący nałożenia na właściciela psa obowiązku odpowiedniego oznakowania jego nieruchomości tabliczką ze stosownym ostrzeżeniem (...). Trudno bowiem uznać, że obowiązek ten mieści się w ramach ochrony przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku, jak stanowi art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.z.p.g.” – wyrok z dnia 9 czerwca 2015 r., sygn. akt II SA/OI 362/15.

Należy zatem uznać, że wprowadzając w Regulaminie wyżej wskazany zapis Rada Miejska określiła obowiązki osób trzymających zwierzęta domowe w sposób zbyt daleko idący niż przewidział to i do czego upoważnił organ stanowiący gminy ustawodawca w art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia otrzymania rozstrzygnięcia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Zbigniew Hoffmann